

Beslissingen

Beslissingen! We leven in een tijd, waarin we voortdurend voor beslissingen gesteld worden. Natuurlijk weet ik, dat ook in de christelijke wereld soms al jaren van tevoren gepland moet worden. Gelukkig kunnen wij als Christenen altijd „Deo Volente” - zo de Heer wil en wij leven - zeggen.

Gebed

Mijn persoonlijk gebed is dan ook steeds weer: „Heer, verhinder dat wat niet van U is en bevestig dat wat van U is. Uw wil geschiede!”

70 Jaar IGVC

In oktober bezochten Dick en Ina Pardijs ons. Tijdens een gesprek over de IGVC, confronteerde Dick (voorzitter) ons opnieuw met een voor ons moeilijk te beantwoorden vraag: „Zouden jullie in 2015 nog een keer voor een vriendenmiddag naar Nederland willen komen? In 2015 bestaat de IGVC 70 jaar en bovendien” - en hier keek Dick heel ontdeugend in mijn richting - „hoopt iemand onder ons met haar tweelingzus een ronde verjaardag te vieren.”

Dankbaarheid

Wij kijken nog met heel veel dankbaarheid op de laatste vriendenmiddag in 2011 terug. Wat was het geweldig, om elkaar te kunnen ontmoeten en de tegenwoordigheid van de Heer zo duidelijk te ervaren. Het zou natuurlijk fantastisch zijn, om dit nog eens te beleven.

Ontmoetingsmiddag

Om vast te noteren:

Volgend jaar bestaat de IGVC 70 jaar; reden met elkaar de Heer te danken. Op zaterdag 13 juni 2015 zal er daarom D.V. een ontmoetingsmiddag worden gehouden in de Goede Herderkerk in Huizen. Wij hopen veel van onze zendingsvrienden daar te kunnen ontmoeten en nodigen u nu al heel hartelijk daarvoor uit! Details volgen in mei a.s.

Knopen doorhakken

Maar... toen kwamen de vragen en twijfels: Zijn we er dan nog? Zijn we gezond genoeg? Wie van ons kunnen gaan? Kunnen we het financieel opbrengen, enzovoort, enzovoort... We spraken af, dat we ervoor zouden bidden en erover

zouden nadenken. Doordat de datum al in dit nummer van ons blad bekendgemaakt moet worden, moesten wij echter toch knopen doorhakken. Ik moest denken aan het volk Israël, toen het voor de Rode Zee stond en in het geloof de eerste stap „op het droge” moest zetten, in het vertrouwen, dat God ook verder de weg zou banen.

Hoewel we op dit moment nog niet precies weten hoe alles zal gaan, willen we toch in geloof de vriendenmiddag voorbereiden en heten u nu alvast heel hartelijk welkom!

Adrie Zijp

V.v.n.a. en v.l.n.r.: Marie-Claire Sarbach, Ad de Gans, Adrie Zijp, Josien Vletter, Ingrid Rapp

Dank

Wij danken ieder van u voor uw interesse gedurende het afgelopen jaar. Dank voor uw steun, op welke wijze ook.

Wij wensen u fijne Kerstdagen en een gezegend Nieuwjaar!

Bestuur en medewerkers

Landskron

Landskron. Deze naam zal velen van u bekend in de oren klinken. Landskron, de plek waar 56 jaar geleden de caravan stond.

Caravan

Men vertelde mij het volgende: Nadat Gré het werk in de vluchtelingenkampen was begonnen, hebben zij en Adrie samen het werk in Kärnten opgebouwd. Zij verbleven toen - later samen met Ad - op verschillende plaatsen in Kärnten, bij christenen in huis en ook vaak op kampeerplaatsjes. Toen zij in 1958 de caravan cadeau kregen, vonden zij een vaste standplaats in Landskron en Gré en Ad trokken erin; Adrie was intussen haar opleiding op de bijbelschool in Duitsland begonnen.

Catacombe

De eerste samenkomsten en kinderclubs in Landskron waren in de zgn. "catacombe", het zaaltje in een kelder, waar stoelen en bankjes en een plof-fende oliekachel stonden en waar het evangelie verteld werd.

Geschoeid

Nog steeds is er in Landskron een bijbelkring en Josien vroeg me deze herfst, toen we een weekje te gast waren, om mee te gaan. Daar zaten we, met een aantal mensen aan tafel, rondom Gods woord. Het thema was: de geestelijke wapenrusting. Terwijl Josien e.e.a. duidelijk uiteen zette kwamen we tot de ontdekking dat één onderdeel van deze wapenrusting niet ter verdediging is.

In Efeziërs 6:15 staat: "... de voeten geschoeid met de bereidvaardigheid van het evangelie des vredes".

Toen dwaalden mijn gedachten naar die beginjaren in Landskron: de voeten van Gré, Ad, Marie-Claire en Adrie waren geschoeid met bereidvaardigheid! Wat is er veel gezaaid in die tijd, van het evangelie des vredes!

Voeten

Ik kwam weer 'bij de les', toen Josien Romeinen 10:13-15 voorlas. Het bekende gedeelte waar de vraag centraal staat: „Hoe zullen de mensen horen zonder prediker?". Dit gedeelte eindigt met de tekst uit Jesaja 52:7: "Hoe liefelijk zijn op de bergen de voeten van de vreugdebode die vrede aankondigt, die goede boodschap brengt, die heil verkondigt". Wat toepasselijk, zo'n tekst te midden van de bergen te lezen en te denken aan Zijn kinderen, die in gehoorzaamheid het evangelie des vredes brachten.

Zijn woord

Van Landskron gingen de activiteiten na een aantal jaren naar huis Rehoboth in Müllnern.

Daar voegden o.a. Corrie, Thekla, Ingrid en Josien zich in de loop der jaren bij het Missionsteam.

We zullen nooit precies weten wat de vruchten zijn van al het werk dat is gedaan, maar we weten dat Zijn woord niet ledig tot Hem weerkeert (Jesaja 55:11).

Bemoedigend

Heel bemoedigend was het, dat juist in de tijd dat wij er waren door twaalf verschillende gemeenten een grote evangelisatieactie in Kärnten was georganiseerd op vier verschillende plaatsen. En één van die plaatsen was... Landskron, waar wij ook een avond mochten bijwonen. Het evangelie werd wederom duidelijk gebracht in Kärnten. Dit keer niet door Nederlandse dames maar door een Duitse evangelist. Wat was het mooi om daar met Ad, Marie-Claire en Adrie te zijn en te zien hoe ze begroet werden door velen die ze kenden. De gebeden en het werk van de afgelopen 65 jaren hebben zeker heil gebracht in de bergen van Kärnten.

Ina Pardijs

Doopdienst

Een hoogtepunt van het jaar 2014 was voor onze gemeente in Arnoldstein de 29e juni: een doopdienst. Vier Dopelingen hadden zich gemeld en allemaal uit Arnoldstein. Ontroerend was, dat de oudste en de jongste grootmoeder en kleinkind waren.

Voorstel

Het voorstel voor een doopdienst kwam van Christian Korbitsch uit Villach. Christian preekt elke maand een keer bij ons en had het op zijn hart om over de doop te spreken. Met succes, zoals bleek, want vier dopelingen meldden zich.

Bereid

Zondag 29 juni was het zover. We konden een oefenbad in het thermaalbad in Warmbad huren en waren helemaal onder elkaar. Christian Korbitsch leidde deze doopdienst. Het was een prachtig en rijk gezegend ogenblik, toen elke dopeling verklaarde bereid te zijn een getuigenis voor de Here Jezus en de omgeving te zijn en daarna ondergedompeld werd.

Getuigenis

Aansluitend was er in onze gemeente nog een dienst, waarin elke dopeling een getuigenis gaf - er vloeiden tranen, ook bij de aanwezigen. Met elke dopeling afzonderlijk werd gebeden en ieder ontving een doop-oorkonde met een persoonlijk bijbelvers.

Dankdienst

Het werd voor ons, als echt kleine gemeente, een grote jubel en een grote dankdienst, die met gemeenschappelijk gebed besloten werd. We bidden verder voor deze vier, dat zij dag voor dag de kracht en vreugde van de Heer mogen ervaren.

Marie-Claire Sarbach

60 Jaar

Als ik dit schrijf is de maand oktober al voorbij. Nog even en dan is dit jaar ten einde. Zo dacht ik terug aan wat in dit jaar allemaal de revue passeerde. Er zijn fijne dingen gebeurd, maar ook moeilijke. In de wereld heersen chaos, oorlogen en nare ziektes, aardbevingen en overstromingen en tel maar op, nog veel meer. Dan word je je wel bewust, dat we leven in de eindtijd en dat we de Heer kunnen verwachten.

Hart en leven

Bij het ouder worden betrap ik mezelf erop dat ik vaker met het voorbijgegaane bezig ben. Zo zat ik uit te rekenen hoelang ik de Heer kende en dat was op 6 oktober j.l. 60 jaar geleden, dat ik mijn hart en leven aan Jezus gaf. Daarna mocht ik 57 jaar in Zijn dienst doorbrengen, hier in Oostenrijk. Wat is die tijd snel gegaan en wat is er veel veranderd.

Zijn Voetstappen

Maar de Heer is Dezelfde gebleven. Hij heeft ons gezegend en bijgestaan en vele gebeden verhoord. Hem komt alle eer toe. Zolang we nog op aarde mogen zijn, wil ik Zijn voetstappen volgen en Hem dienen, ook al is het maar met de beamer in onze gemeente, tot eer van Zijn naam!

Ad de Gans

70 Jaar

Onze Ingrid heeft in het dagelijks leven steeds meer hulp van anderen nodig. Het leeuwenaandeel van deze begeleiding wordt door Marie-Claire voor haar rekening genomen. Twee dagen in de week gaat Ingrid met veel plezier naar de zgn. *Tagesstätte*, een dagverblijf voor ouderen.

Creatief

Daar wordt een vast programma gevolgd van maaltijden voorbereiden, met elkaar eten, koffie drinken en opruimen. Na het middageten is het rusttijd en gaat iedereen even slapen.

De verpleging is zeer zorgzaam en ook heel creatief in het bedenken van steeds weer nieuwe leuke en interessante dingen voor de mensen daar. Zo brengt Ingrid regelmatig knutselwerkjes mee naar huis. Soms worden er dieren in het dagverblijf gebracht en dat vindt Ingrid - die van een boerderij komt - geweldig!

Ontmoetingen

Eén van onze voormalige „Rehobothbezoekers“ verblijft permanent in dat huis en ook een zuster van Ingrid woont er. Ingrid kan haar dan ook bezoeken zo vaak zij wil.

70 Jaar

Dit jaar mocht Ingrid haar 70e verjaardag vieren. Het werd een heel feestelijke dag, waarvan zij met volle teugen genoot!

Annelies...

en Josef Rouschop

Ina en Dick Pardijs

Hulp

Onze Thekla bracht in de zomer praktisch elke dag in de tuin door en verzette daarin heel veel werk. Nu zij er niet meer is, komt het vaak voor, dat in de tuin die aan ons huis grenst, nogal wat achterstallig onderhoud is.

Josef en Annelies Rouschop kwamen - toen ze tijdens hun zomer-vakantie in de buurt waren - een dagdeel in onze tuin werken. Dick en Ina Pardijs verbleven in de herfst anderhalve week in de *Ferienwohnung* die door Wort des Lebens wordt verhuurd. In die tijd pakten zij „onze“ tuin flink aan en presteerden het, om deze binnen de kortste keren volledig winterklaar te maken. Alle helpers: héél hartelijk dank!

Dan huis uit...

De bel

Iedereen die wel eens in huis Rehoboth op bezoek is geweest, kent de bel, die op de tweede verdieping hing. Voor elke

maaltijd, koffiepauze en dienst in huis werd hij geluid en de kinderen vochten erom, wie er aan de beurt was, om dat te mogen doen...

Toen wij naar de nieuwbouw verhuisden werd de huishouding gedecentraliseerd en behoorde het gezamenlijk koffiedrinken tot het verleden. In 2012 werden wij er ons bijzonder van bewust, dat wij elkaar als team „nu nog mogen hebben“ en we gingen weer, naar goed Nederlands gebruik, 's morgens een koffiepauze houden.

De bel was bij renoveringen in het oude huis verwijderd en werd niet meer gebruikt. Ad kwam op het idee, te vragen of wij deze weer mochten hebben. Afgelopen zomer werd onze oude bel door Werner Klammer prachtig gerestaureerd en nu wordt hij weer als vanouds voor elke koffiepauze geluid!

5 Jaar

In mijn werk heb ik niet te klagen over gebrek aan afwisseling. Ik mag me op verschillende gebieden inzetten binnen ons Missionsteam en ook in de gemeente in Arnoldstein.

Nieuw werkgebied

Vijf jaar geleden kwam er voor ons Missionsteam en daardoor voor mij een heel nieuw werkgebied bij:

In april 2009 begonnen wij onze Kärntner evangelie-opname per CD te verspreiden en tegen kostprijs aan te bieden. Later kwamen daar nog drie Kärntner opnames bij.

3.000 Kärntner CD's

Zo hebben in de afgelopen vijf jaar meer dan 3.000 evangelie-CD's hun weg naar mensen in Kärnten gevonden. Geweldig, mensen zo in hun eigen vertrouwde dialect het Goede Nieuws te mogen geven!

Ondergedoken

In augustus van hetzelfde jaar 2009 mocht ik - zoals u weet - de vertegenwoordiging van de Internationale Sprachen Mission (ISM) in Oostenrijk op me nemen. Dat houdt in: verwerken van bestellingen door het branden van CD's en de verzending hiervan, het werk bekend maken en de boekhouding doen. Ik voel me in dit werk als een vis in het water en doe het met heel veel plezier.

In mijn kelder staat apparatuur om de CD's te branden. Een bestelling kan variëren van 1 tot over 1.000 stuks; in het laatste geval ben ik dan wel enkele dagen „ondergedoken“...

15.000 CD's in 100 talen

In de afgelopen vijf jaar werden zo'n 15.000 CD's in ruim 100 verschillende talen verzonden en mocht ik in de meeste evangelikale gemeentes in Kärnten een presentatie van het werk geven. De Heer komt alle eer toe voor al deze mogelijkheden!

Josien Vletter

Ondergedoken...

Van huis uit...

Gebeds- punten

- We danken voor alle mogelijkheden die de Heer geeft, het Goede Nieuws aan anderen door te geven!
- We danken voor de dopelingen en bidden, dat zij mogen groeien in de Heer.
- We danken voor de Bijbelkring in Landskron en de geestelijke groei die we mogen zien en bidden voor de deelnemers.
- We danken en bidden voor de vele CD's die uitgegeven werden. Mogen ze beluisterd worden en vrucht dragen.
- We bidden voor Ingrid en ook voor Marie-Claire, die het leeuwenaandeel in de zorg voor haar heeft.
- We danken voor alle praktische hulp!

Gottes
Geschenk

für Dich ist
Jesus Christus!

Colofon

IGVC

St. IGVC Nederland

Dit gebedsnieuws is een uitgave van de St. Internationale Gemeenschap van Christenen In Nederland. Zij ondersteunt de zendingsactiviteiten van het „Missionsteam in Gödersdorf“. De St. IGVC is aangesloten bij de Evangelische Zending Alliantie.

Joris Ivenslaan 18
1325 SP ALMERE
☎ 036 - 535 41 26
✉ contact@igvc.nl
🌐 www.igvc.nl

Financiën / Secretariaat
Secretaresse:
Mevrouw J. de Wit
Penningmeester:
Ir. A. Buitenhuis

Giften-Legaten:
ING: NL69 INGB 0000 442747
ABN-AMRO: NL19 ABNA 0 467574944

De IGVC is een Algemeen Nut Beogende Instelling (ANBI).

Adressen van de teamleden

Hauptstrasse 70
9585 Gödersdorf
OOSTENRIJK

Ad de Gans ☎ 0043 - 4257 - 29456
Josien Vletter - 29453
Adrie Zijp - 29459

Hauptstrasse 72
9585 Gödersdorf
OOSTENRIJK

Ingrid Rapp ☎ 0043 - 4257 - 29463
Marie-Claire Sarbach - 29458

☎ 0043 - 4257 - 29453
✉ mission-team.austria@aon.at